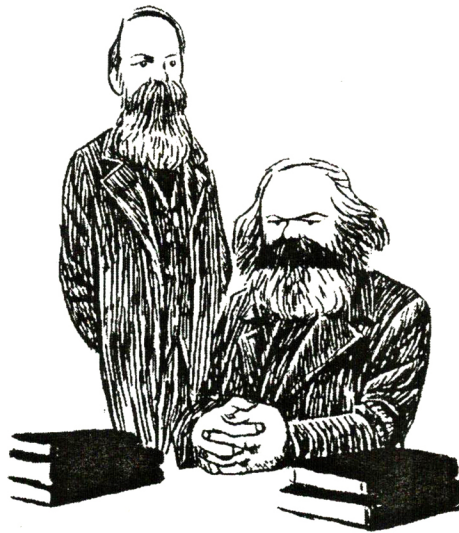

ماز کسیم

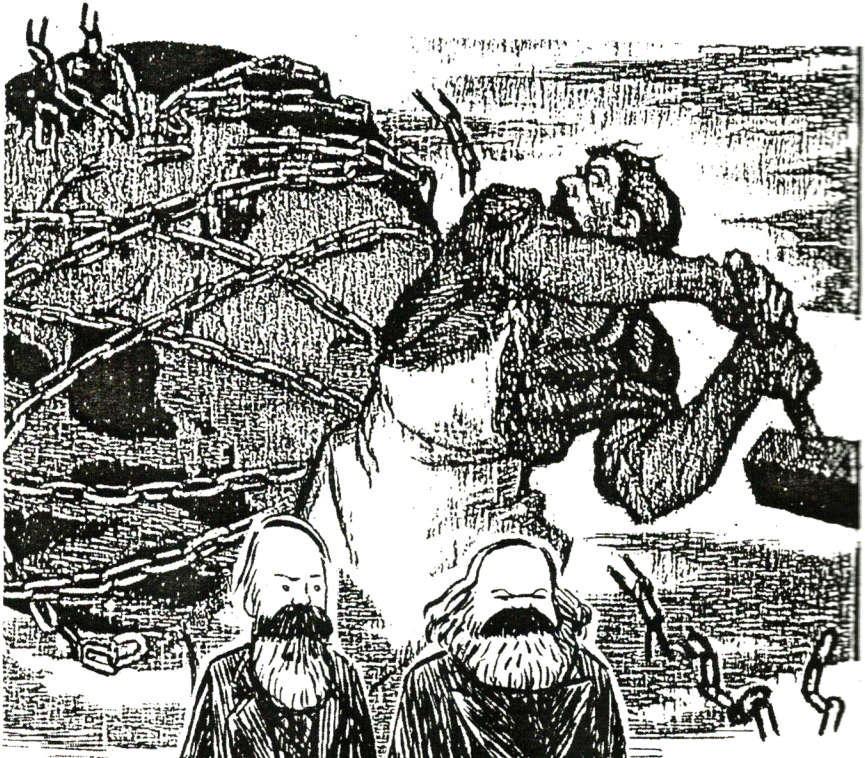
قدم اول

نویسنده: روپرت وودفین
طراح: اسکار زارات
مترجم: محمدرضا فدایی

سرچشمه‌ها

در فوریه ۱۸۴۸، کارل مارکس و فردریش اینگلس، به نمایندگی از گروهی از کارگران آلمان‌گرا، مانیفست حزب کمونیست را نوشتند. مانیفست، در اصل، برنامه‌ای بود برای یک «اتحادیه کمونیستی» بین‌المللی. پایه‌های این اتحادیه، سنت کارگری سده نوزدهم جوامع مترقی بود. مانیفست به یکی از مهم‌ترین اسناد سیاسی تمامی اعصار تبدیل شد. اثرگذاری آن، بیشتر از اعلامیه استقلال آمریکا (۱۷۷۶) و حقوق بشر فرانسه (۱۷۸۹) بوده است.

چیزی برای از دست دادن ندارید مگر غل و زنجیرتان.

کارگران جهان، متحد شوید!

مانیفست حزب کمونیست

مانیفست، تأثیری ماندگار بر پیشرفت انسان داشته و هنوز هم مبنایی است برای نظام باورهای سیاسی‌ای که میلیون‌ها نفر را به تکاپو وامی‌دارد. حتی پس از سقوط دیوار برلین در سال ۱۹۸۹ و فروپاشی کمونیسم در روسیه و اروپای شرقی، بسیاری، هنوز هم آن را ذی‌نفوذ و معتبر می‌دانند. مانیفست چه می‌گوید که تا بدین حد مهم و انقلابی به نظر می‌آید؟ مطالبات اصلی آن با عین عبارات نویسندگانش عبارتند از:

۱. فسخ مالکیت زمین و استفاده از بهره مالکانه در راستای منافع عمومی

۲. مالیات بر درآمد تصاعدی

۳. فسخ تمامی حقوق موروثی

۴. مصادره اموال تمامی مهاجران و شورشیان

۵. تمرکز اعتبارات مالی در بانک‌های دولتی از طریق بانک ملی‌ای که سرمایه دولتی و انحصار مطلق دارد

۶. تمرکز وسایل ارتباطی و حمل‌ونقل در دست دولت

۷. گسترش کارخانه‌ها و ابزارهای تولید دولتی، کشت زمین‌های بایر، بهسازی اراضی طی برنامه‌ای مشترک

۸. اجباری کردن کار برای همه. تشکیل سپاه صنعت، به‌ویژه در بخش کشاورزی

۹. ادغام کشاورزی و صنایع تولیدی، محو تدریجی تمایز میان شهر و روستا با اسکان برابر تمام فقرا در شهرهای کشور

۱۰. آموزش رایگان تمامی کودکان در مدارس دولتی. منع کار کودکان در کارخانه‌ها به صورت کنونی. ادغام آموزش با تولید صنعتی، و ...

۶

«اگر پرولتاریا در جریان مبارزه‌اش با بورژوازی، به اقتضای شرایط ناچار شود که خود را به طبقه تبدیل کند، اگر با انقلاب، خود را به طبقه حاکم تبدیل کند و مناسبات قبلی تولید را با توسل به زور، به معنای دقیق کلمه، نابود کند، آن وقت با نابودی این مناسبات تولیدی، شرایط وجود تضادهای طبقاتی و طبقات به طور کلی را نیز از بین خواهد برد و به این وسیله، بر تری خود به عنوان طبقه را نیز نابود خواهد کرد. به جای جامعه قبلی بورژوازی با همه طبقه‌ها و تضادهای طبقاتی‌اش، جامعه‌ای خواهیم داشت که در آن، رشد آزادانه هر فرد، شرط رشد آزادانه همگان خواهد بود.»

این‌ها عباراتی هستند که در طول یک و نیم سده بعدی، کنش انقلابی را نخست در سرتاسر اروپا و سپس در سرتاسر دنیا برانگیختند.

۷